

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta, té la paraula la vicepresidenta i honorable consellera de polítiques inclusives.

Quan vullga, senyoria.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies.

Bé, jo sí que, en primer lloc, volia agrair-li a la diputada de Compromís, també a la síndica i a aquelles..., a la síndica també del PSPV, i a algunes diputades, a María Quiles; també a la diputada del Partit Popular, Marisa Mezquita, que assistiren a eixa reunió del pacte que celebrarem el dimarts, en la ciutat d'Alacant. Una reunió que tant de bo no existira i tant de bo no fera falta, però, per desgràcia, continua estant més vigent que mai.

I, mire, jo volia començar amb un comentari que ha fet vosté, senyora Àlvaro, sobre la roba, sobre la vestimenta i sobre els comentaris...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...masclistes que rebem moltes de nosaltres i que hem rebut en este parlament. I crec que això reflectix o s'ha reflectit en algunes de les campanyes que eixes mateixes persones que pertanyen a eixos grups polítics, que quan estan en la institució representen en les seues campanyes institucionals. Per exemple, la del 25-N, en este cas, en la Xunta de Galicia, que el que ve a dir, bàsicament..., assenyala les víctimes de la violència sexual per la seu forma de vestir i les seues activitats. (Aplaudiments) Quina desgràcia més gran que una institució haja de posar el focus en una qüestió tan masclista com eixa.

Però, mire, després d'estos cinc anys de vigència del Pacte valencià contra la violència de gènere i masclista, subscrit en el 2017 per un ampli conjunt d'institucions, d'entitats, societat civil, partits polítics, posarem a disposició de les diferents –com deia– parts 298 mesures, de les quals 280 estan complides o ja en vies de resoldre's, també en el seu compliment. I això vol dir amb una execució, com deia, de més del 90%. I això crec que és motiu perquè totes i tots els que estem aquí ens sentim orgullosos, perquè estem donant resposta a una part de la nostra societat que necessita de les seues institucions com un element de confiança i de respecte.

Perquè també és respecte, i és el que m'agradaria que imperara sempre quan parlem d'este tema en esta cambra, és, sobretot, a un col·lectiu de víctimes de violència de gènere que no necessita que ens cridem els uns als altres en este parlament, que no necessita que ens tirem lleis a la cara ni que ens tirem retrets; el que necessita és el que realment té este pacte, eixe esperit d'unitat, d'una única manera d'actuar enfront d'esta xacra que està potenciant una part de la nostra societat. (Aplaudiments)

I, miren, passem a detallar algunes de les actuacions, perquè crec que és important que es coneguen. En l'àmbit de l'educació, tots els centres públics i concertats tenen una persona coordinadora d'igualtat. Si no comencem des de la gent més jove a sensibilitzar-los en este tema, crec que anem a tindre una fallada monumental com a societat. El 18% dels joves –del gènere masculí, obviament– considera normal espiar-li el mòbil a la seua parella. Un 18%. Això és intolerable en la nostra societat, perquè una xica ha de poder vestir, parlar o el que siga amb qui vullga i com vullga. I això és importantíssim que queda palès també en el sistema educatiu perquè els nostres joves cresquen des dels valors de la igualtat i, sobretot, des del respecte.

Hi han moltes mesures –estic veient el temps i no ens donarà temps...– Però, mireu, crec que és important, com deia, tornar a apel·lar a eixa unitat. Encetem un camí d'escolta i participació conjunta amb la construcció d'eixe nou Pacte valencià contra la violència de gènere i masclista. I jo espere, de veritat, trobar una altura de mires que, sincerament, crec que al llarg del ple de hui no he trobat, i m'agradaria que això canviara.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 1.667, que formula la diputada María Quiles, del Grup Parlamentari Ciudadanos, a la vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives sobre les ajudes a la dependència.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Quiles Bailén:

Gracias, presidenta.

Señora Mas, en la Comunidad Valenciana, desde luego, nos encontramos en una situación preocupante en muchos ámbitos, y lo hemos visto hoy.

Pero yo creo que hay uno que de verdad ataca a los cimientos del estado de bienestar, y son las más que preocupantes listas de espera en la resolución de expedientes de dependencia que seguimos sufriendo en esta comunidad año tras año y que ocasionan que miles de valencianos fallezcan mientras esperan esas ayudas, esas ayudas que nunca llegan. Y esperando a ese gobierno que venía a

rescatar personas ha muerto una media de casi cinco mil valencianos al año desde que está el gobierno del Botànic. De hecho, el año pasado en esta comunidad murieron, solo el año pasado, más de cuatro mil personas, 11 al día. O sea, en el día de hoy, mientras estamos en este pleno, 11 valencianos y valencianas fallecerán esperando esas ayudas, señora Mas.

Por lo tanto, mi pregunta es: ¿cuántas personas han fallecido esta legislatura, según los datos con los que cuenta su conseilleria, sin haber recibido esas ayudas correspondientes a la dependencia por estar con los retrasos en la tramitación de los expedientes?

Muchas gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta, té la paraula l'honorabile vicepresidenta.

Quan vullga, senyoria.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Sí.

Senyora Quiles, mire, des del dia 1 de juny del 2019 fins a hui el nombre de persones que han mort en el nostre territori, amb posterioritat als sis mesos que vosté formulava en la pregunta, en data de registre de la seu sol·licitud, sense haver tingut cap resolució PIA, també com vosté apuntava, són: 2019, 1.072; 2020, 1.937; 2021, 1.320; i, en 2022, 856.

Mire, (*mostra un gràfic*) li vaig a mostrar el nombre de persones que han mort amb posterioritat, com vosté preguntava, als sis mesos, diguem, del reconeiximent de la PIA. En blau té vosté els anys a on governava el Partit Popular, i en taronja té el nombre de morts que han esperat i no han obtingut el reconeiximent de la Generalitat amb el govern del Botànic. Crec que una imatge parla més que el que jo puga dir.

Els esforços d'esta conselleria i del conjunt del Govern del Botànic són ingents perquè no hi haja ni una sola persona més que mora sense tindre reconeguda la dependència.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar formulant la pregunta, té la paraula la il·lustre diputada María Quiles.

La senyora Quiles Bailén:

Gracias, presidenta.

Señora Mas, yo sé que los esfuerzos son inmensos, o por lo menos lo intentan, pero desde luego no son suficientes.

Y como usted bien ha dicho, que una imagen vale más que mil palabras, pues yo le enseño esta. (*Mostra un retall de premsa*) Dice: «Oltra anuncia que prevé acabar con las listas de dependencia en enero de 2022». Yo diría que estamos en noviembre y no hemos acabado con esas listas. Y esta es una de las promesas, señora Mas..., y, por desgracia, esta es la realidad: «La lista de dependencia se agrava en la Comunidad Valenciana». Y luego vienen ustedes aquí a echarles las culpas a los del Partido Popular, que bien, lo hicieron fatal, pero ustedes están aquí para mejorar, que llevan ya ocho años, señora Mas. Porque ya no les cree nadie. ¿Y sabe quién menos les cree? Pues las familias de esas cuatro mil personas que murieron el año pasado esperando esas ayudas.

Porque no puede ser, señora Mas, que en la Comunidad Valenciana tengamos una lista, un tiempo medio de espera, de 344 días para resolver esos expedientes. ¿Sabe usted lo que son 344 días? Un año prácticamente, señora Mas. ¿Sabe usted lo que es un año para los dependientes y sus familias, señora Mas? Y no me diga usted que eso pasa en todos los sitios, porque no, y les voy a decir comunidades de todos los colores. De listas de espera, sí cumplen los plazos Castilla y León, 118 días; País Vasco, 181; Cantabria, 176 días. ¿Por qué nosotros no, señora Mas? Y vuelvo a decir que le he dado de todos los colores políticos.

Pero es que, además, más de un 11% de personas que después de esa espera consiguen la dependencia..., es que no les atienden. Es que, entonces, ¿qué va a hacer con estas cifras, señora Mas? Y yo le vuelvo a decir que ustedes cada año tienen más presupuesto, de ese ficticio, que siguen esperando y poniendo que nos van a dar el 50% desde el gobierno del señor Pedro Sánchez. ¿No se ha dado usted cuenta de que el gobierno pasa de esta comunidad y pasa de la provincia de Alicante? Más que nadie lo tendría que saber usted, señor Mas. Y lo que encima hacen con ese dinero, pues no se lo digo yo, se lo dice el *síndic de Greuges*, que le recuerdo los informes..., que el 37% de quejas que reciben son solo en su *conselleria*; de esas más de mil quejas que recibieron, más de la mitad son de dependencia. Y a ustedes les da igual porque siguen sin incrementar los recursos de manera suficiente, los recursos materiales y humanos, siguen sin resolver los problemas informáticos, siguen sin cambiar el procedimiento burocrático para que sea más ágil, y siguen sin ayudar a los municipios que están teniendo problemas para la valoración del grado, y, mientras tanto, señora Mas, la gente se está muriendo.

Y, fíjense, como hoy se ha hablado mucho de feminismo y el 25-N, no quiero finalizar mi intervención sin hacer mención del sistema perverso que ustedes han creado. Esas que venían a defender a las mujeres, esas que vienen a defender la emancipación de las mujeres han hecho que las mujeres valencianas renuncien a sus vidas personales para hacerse cargo de los cuidados familiares porque ustedes no hacen nada. Y le doy un dato, señora Mas, la Comunidad Valenciana es la comunidad que más cuidadores familiares dependientes tiene de toda España, un 68%.

Y, mire, hoy salía... -¿dónde la tengo?, aquí- esta noticia: «Dos hijos autistas y abandonadas por el gobierno valenciano»; «Dejé el trabajo para cambiar pañales en el colegio». ¿Este es su feminismo, señora Mas? ¿Devolvernos a las mujeres a casa para que acabemos cuidando de nuestros dependientes porque ustedes no nos dan ningún recurso, señora Mas? (Aplaudiments) Pues, bienvenido al feminismo de la izquierda.

Muchísimas gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta, té la paraula l'honorável vicepresidenta.

Quan vullga, senyoria.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Pues, señora Quiles, ¡yo! al feminismo liberal porque, claro, yo tengo aquí una sentencia del Tribunal Supremo en la que precisamente eso último que usted acaba de decir nos dice que declara nulo el recurso que ha interpuesto Aerte a esta conselleria cuando se queja, precisamente, de esas personas que cuidan a las personas dependientes en casa, y dice que cuando nosotros en la conselleria priorizamos que se cuide o se pueda cuidar por personas del ámbito familiar a esa persona en casa, se haga. Y en eso el Tribunal Supremo nos acaba de dar la razón, señora Quiles. (Aplaudiments)

Sap per què? Perquè la ciutadania, quan està en un moment de vulnerabilitat, en el seu conjunt, en la seua majoria, vol estar a casa, i vol que la cuide la seua família, i la seua gent, i no seré jo, señora Quiles, qui li diga a eixes personnes que això no va a passar. Qui es vullga anar a una residència, que vaja; qui vullga que una persona de la seua família el cuide, que ho faça; i si vol que el cuide una persona professional, que jo faça, que cadascú tinga les tres possibilitats. El que no anem a fer des d'esta conselleria és llevar-li una d'eixes tres perquè ho diga el seu grup parlamentari, señora Quiles. Me pareix que és d'una falta de sensibilitat cap a unes personnes que estan en un moment vulnerable que no toca que vosté diga des d'esta trona, perquè a mi no me donen igual ni eixes personnes ni les seues queixes, señora Quiles. Clar que no me dona igual! Ni a mi ni al govern del Botànic! Ni a l'anterior consellera!

Jo li estic dient les xifres, és que vosté vol un món màgic on tot funcione al dia. Per desgràcia, encara no estem en disposició de poder tindre eixe nivell de modernització i punteria administrativa en cap, en cap Consell, en cap govern autonòmic. Perquè, mire, el que sí que hem fet, per exemple, és posar a disposició dels ajuntaments, mitjançant el contracte programa, serveis base de serveis socials perquè puguen tramitar estes ajudes que abans no existien; el que sí que estem fent és que s'inicia d'ofici el procediment de responsabilitat patrimonial indemnitzant els hereus el cost assumit

per la persona en situació de dependència a conseqüència del retard en la resolució del procediment. Això és fer-se càrec administrativament d'este problema.

No ho podem solucionar? Estem en vies d'anar rebaixant eixes personnes que se queden sense reconéixer la prestació? Sí, però, mentrestant, estem donant una resposta a la família que està esperant, señora Quiles. I, a més, crec que estem augmentant les personnes beneficiàries, ho estem fent, anem a arribar a les 135.000 d'aquí a final d'any, la llista d'espera, almenys, no està incrementant-se, no està incrementant-se. No anem per l'any i escaig d'espera que vosté deia, no és cert, la mitjana és de nou mesos, la llei marca sis, ens estem apropiant al que marca la llei.

Per tant, jo li demanaria que, per favor, no fera balanços dramàtics quan sap vosté que s'està actuant des de l'administració. Que ens agradarària que fora perfecte, sí; que fora més àgil, sí, i estem donant resposta a eixos problemes que continuem intentant resoldre i que ens costa una miqueta, señora Quiles. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 1.791, que formula el diputat José Muñoz, del Grup Parlamentari Socialista, al conseller d'Hisenda i Model Econòmic sobre la implantació de la gigafactoria de bateries en relació amb la transformació del model econòmic.

El senyor Muñoz Lladró:

Buenos días, presidenta.

Buenos días, conseller.

La pregunta, como la ha formulada la presidenta, sabe por dónde va, pero sí que me dejara que haga una pequeña reflexión introductoria.

Creo que, y en eso estamos todos de acuerdo, la inversión de la Volkswagen para hacer la creación de la gigafactoria en Sagunto va a ser uno de los hitos históricos, económicos, para la Comunitat Valenciana. Va a ser difícil para la derecha reconocer esto.

A mí también me gustaría aprovechar que mañana conmemoramos la lucha contra la violencia de género con el 25-N y hemos escuchado muchas afirmaciones en estas cortes y lo estamos viendo en la política española, y lo quiero ligar precisamente con la inversión económica porque vemos de manera sistemática cómo la derecha es incapaz de negar determinadas cuestiones, incluso cuando se producen determinadas cosas se echan las manos a la cabeza. Les pasa, ahora lo estamos viendo, con ley de sí es solo sí, o solo sí es sí, en la que vemos que aquellos que están pactando con la extrema derecha en otros territorios que niegan directamente la violencia de género y que, precisamente, defienden en muchas ocasiones a los agresores sexuales, pues, por